

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA I
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 2

Pc 26/25/1101-2

Bratislava dňa 10.06.2025

Správny súd v Bratislave
Račianska 153/A
831 53 Bratislava

Žalobca: Okresná prokuratúra Bratislava I
Kvetná 13
820 05 Bratislava

Žalovaný: Okresný úrad Bratislava
Odbor všeobecnej vnútornej správy
Tomášiková 46
832 05 Bratislava

Ďalší účastníci: [REDACTED], bytom [REDACTED]
[REDACTED]

Žalobca

p o d á v a

podľa § 45 ods. 1 v spojení s § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku

v š e o b e c n ú s p r á v n u ž a l o b u

proti **rozhodnutiu** Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2024/382012 Pr-634/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382036 Pr-669/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382064 Pr-699/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382073 Pr-713/24-KM z dňa 28.08.2024, právoplatné dňa 18.09.2024, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDACTED] nar. [REDACTED] zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 181/2014 Z.z. o volebnej kampani a zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov, nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom.

Žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov od súdneho poplatku oslobodený.

I.

Rozhodnutím žalovaného – Okresného úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej v texte aj ako „žalovaný“) č. OU-BA-OVVS2-2024/382012 Pr-634/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382036 Pr-669/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382064 Pr-699/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382073 Pr-713/24-KM z dňa 28.08.2024, právoplatné dňa 18.09.2024, žalovaný podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ], zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 181/2014 Z.z. o volebnej kampani a zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov, ktorý mal spáchať tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala od 24.03.2024 do 03.04.2024, mal uverejnením platených príspevkov dňa 24.03.2024, 25.03.2024 a 26.03.2024 viesť sponzorovanú činnosť v prospech, resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje, nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom.

II.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I podala dňa 17.12.2024 pod sp. zn. Pd 115/24/1101-4, podľa § 23 ods. 1, § 24 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-BA-OVVS2-2024/382012 Pr-634/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382036 Pr-669/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382064 Pr-699/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382073 Pr-713/24-KM z dňa 28.08.2024, právoplatné dňa 18.09.2024, protest prokurátora.

Žalovaný listom z dňa 16.01.2025 žalobcu upovedomil, že nevyhovel protestu prokurátora sp. zn. Pd 115/24/1101-4 z dňa 17.12.2024 a predložil ho spolu so spisovým materiálom nadriadenému orgánu – Okresnému úradu Bratislava, odboru opravných prostriedkov.

Rozhodnutím č. OU-BA-OOP1-2025/365710-002 z dňa 17.02.2025 Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov protestu prokurátora sp. zn. Pd 115/24/1101-4 z dňa 17.12.2024 nevyhovel a protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie č. OU-BA-OVVS2-2024/382012 Pr-634/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382036 Pr-669/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382064 Pr-699/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382073 Pr-713/24-KM z dňa 28.08.2024 nezrušil.

Následne žalobca podal rozhodnutiu Okresného úradu Bratislava, odboru opravných prostriedkov č. OU-BA-OOP1-2025/365710-002 z dňa 17.02.2025, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora podľa § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre odvolanie pod sp. zn. Pd 115/24/1101-23 z dňa 04.03.2025.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SVS-OVS2-2025/028099 z dňa 30.04.2025 odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. Pd 115/24/1101-23 z dňa 04.03.2025 zamietlo a potvrdilo rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru opravných prostriedkov, referát vnútorných vecí č. OU-BA-OOP1-2025/365710-002 z dňa 17.02.2025.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2025.

Dôkazy

Rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OVVS2-2024/382012 Pr-634/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382036 Pr-669/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382064 Pr-699/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382073 Pr-713/24-KM z dňa 28.08.2024

Protest prokurátora sp. zn. Pd 115/24/1101-4 z dňa 17.12.2024

List žalovaného z dňa 16.01.2025

Rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru opravných prostriedkov č. OU-BA-OOP1-2025/365710-002 z dňa 17.02.2025

Odvolanie žalobcu sp. zn. Pd 115/24/1101-23 z dňa 04.03.2025

Rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OVS2-2025/028099 z dňa 30.04.2025

iii.

Žalobca považuje protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OVVS2-2024/382012 Pr-634/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382036 Pr-669/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382064 Pr-699/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382073 Pr-713/24-KM z dňa 28.08.2024 za nezákonné z nasledovných skutkových a právnych dôvodov:

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 181/2014 Z.z. o volebnej kampani a zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o volebnej kampani), volebná kampaň na účely tohto zákona je akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada, smerujúca k propagácii ich činností, cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa prvej vety.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o volebnej kampani, volebná kampaň začína dňom uverejnenia rozhodnutia o vyhlásení volieb v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „vyhlásenie volieb“) a končí 48 hodín pred dňom konania volieb.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, činnosť iných subjektov ako ustanovených v odseku 1 na podporu alebo v neprospech politických strán, koalícií politických strán a kandidátov sa v čase ustanovenom na volebnú kampaň zakazuje.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o volebnej kampani, zverejňovať informácie o kandidujúcich politických stranách, kandidujúcich koalíciách politických strán, kandidátoch na prezidenta a kandidátoch na funkcie do orgánov územnej samosprávy

v ich prospech alebo neprospech v rozhlasovom vysielaní, v televíznom vysielaní, v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, v periodických publikáciách, neperiodických publikáciách a v agentúrnom spravodajstve je 48 hodín pred dňom konania volieb a v deň konania volieb až do skončenia hlasovania zakázané.

Podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani, priestupku sa dopustí ten, kto poruší zákaz podľa § 2 ods. 3.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, (ďalej len zákon o priestupkoch), priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že skutok, o ktorom sa koná, sa nestal alebo nie je priestupkom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), (ďalej len správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu vecí. Ak to povaha vecí pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Citácia Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov:

Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov (ďalej len Ústava SR), povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri uplatňovaní základných práv a slobôd.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoličovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 31 Ústavy SR, zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti.

Uvedenými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov sa žalovaný, ako priestupkový úrad v priestupkovom konaní proti obvinenému [REDAKOVANÉ] pre podozrenie zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, pri vydaní protestom prokurátora napadnutého rozhodnutia dôsledne neriadil.

Čl. 31 Ústavy SR predstavuje v podstate príkaz ústavodarcu pri prijímaní zákonov upravujúcich politické práva a slobody schváliť iba také zákony, ktorými sa umožní a ochráni slobodná súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Na príkaz vymedzený v čl. 31 Ústavy SR reagoval zákonodarca prijatím jedného zákona o volebnej kampani, ktorý komplexne, podrobne a jasne upravil pravidlá volebnej kampane.

Legálna definícia volebnej kampane je vymedzená v ust. § 2 ods. 1 predmetného zákona tak, že sa jedná o akúkoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada smerujúca k propagácii ich činnosti, cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Jedným z pojmových znakov volebnej kampane, ktorý vyplýva z jej legálnej definície je skutočnosť, že ide o činnosť, za ktorú sa obvykle platí úhrada. Zo znenia legálnej definície taktiež vyplýva taxatívnosť výpočtu subjektov, ktoré sú oprávnené viesť politickú kampaň. Pokiaľ ide o činnosť iných subjektov, teda osôb odlišných od prezidentských kandidátov, resp. iných kandidujúcich politických subjektov, zameranú na podporu alebo mierenú v neprospech niektorého z nich, túto zákonodarca v čase volebnej kampane ust. § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani expressis verbis zakázal. Reguláciu zákazu iných subjektov na volebnej kampani zákonodarca odôvodnil tým, že *kampaň je vecou predovšetkým súťažiacich kandidujúcich subjektov. Nový zákon iným subjektom v súvislosti s týmto obmedzením vytvára priestor, aby svoje názory na podporu kandidujúcich subjektov mohli prejaviť finančne – podporou ich nákladov na vedenie volebnej kampane* (dôvodová správa k § 2). Z dôvodovej správy rovnako vyplýva, že aj za existencie taxatívneho výpočtu subjektov oprávnených viesť volebnú kampaň v ust. § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampane treba prihliadať na druh volieb, pričom v danom prípade viesť volebnú kampaň v prezidentských voľbách je iným subjektom ako kandidujúcim fyzickým osobám na prezidenta zakázané.

Voľby prezidenta Slovenskej republiky vyhlásil predseda Národnej rady Slovenskej republiky rozhodnutím č. 1/2024 z 08.01.2024, pričom deň ich konania určil na sobotu 23.03.2024 a deň konania druhého kola volieb určil na sobotu 06.04.2024. Vychádzajúc z časového momentu začiatku a ukončenia volebnej kampane upravenom v ust. § 2 ods. 2 zákona o volebnej kampani, sa volebná kampaň pred voľbou prezidenta Slovenskej republiky v prvom kole začala dňa 09.01.2024 a skončila o polnoci z 20. na 21.03.2024. V prípade konania druhého kola sa volebná kampaň končila o polnoci z 03. na 04.04.2024.

Žalovaný argumentáciu v protestom napadnutom rozhodnutí postavil v podstate na tom, že [REDAKOVANÉ] svojim konaním nenaplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 20 ods. 1 zákona o volebnej kampani, nakoľko z jeho strany neprišlo k aktívnemu propagovaniu kandidáta alebo ku konaniu vedenému v neprospech kandidáta, teda k aktívnemu ovplyvňovaniu a formovaniu názoru voliča vo voľbách prezidenta SR. Vo vzťahu k príspevku [REDAKOVANÉ] zo dňa 26.03.2024 „Dôležitý odkaz pre kandidáta vojny – [REDAKOVANÉ] Pán [REDAKOVANÉ] vy ste človekom vojny. A verím, že prezidentom vojny nebudete len z jedného dôvodu – že mierumilovný slovenský národ si takého človeka za prezidenta a vrchného veliteľa ozbrojených síl jednoducho nezvolí“, pričom v priloženom videu poukazuje na politickú minulosť kandidáta na prezidenta, správny orgán uviedol, že sa jednalo len o reakciu v rámci slobody prejavu na politický útok vtedajšieho kandidáta na prezidenta [REDAKOVANÉ] na vyjadrenie obvineného, ktoré navodzuje dojem, že ako právnik nepozná Ústavu SR. Podľa priestupkového úradu je tento príspevok reakciou politika a osoby na výzvu politika.

V prvom rade poukazujem na to, že žalovaný svoje zistenia o tom, že nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty priestupku podľa § 20 ods. 1 zákona o volebnej kampani založil len na obhajobnej argumentácii [REDAKOVANÉ] použitej v jeho vyjadrení zo dňa 21.05.2024 bez toho, aby túto v rámci vlastných úvah v spojení s ostatnými skutkovými okolnosťami prípadu vyhodnotil z hľadiska jej pravdivosti, resp. správnosti.

Pri vyhodnocovaní obsahovej stránky volebnej kampane a jej významu si žalobca dovoľuje poukázať na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 26/2019 z 26.05.2021: „Volebná kampaň má význam z hľadiska informovania voličov o kandidujúcich politických stranách a jednotlivých kandidátoch a tiež o tom, v akom stave je krajina po príslušnom volebnom období, a to z pohľadu vlády, ako aj z pohľadu opozície a ostatných kandidujúcich politických strán či jednotlivých kandidátov. Počas volebnej kampane je volič konfrontovaný s množstvom informácií v prospech, ale aj v neprospech kandidujúcich politických strán alebo jednotlivých kandidátov. Tieto informácie môžu mať rôzny charakter, obsah, kvalitu a validitu a na voličov môžu zapôsobiť dvojako – môžu podnietiť ich záujem o verejné veci a o spoločenskú diskusiu, ale môžu zapôsobiť aj opačne – môžu vyvolať stav apatie a bezmocnosti. To závisí nielen od subjektívneho prístupu voliča k informáciám, ktoré počas volebnej kampane dostáva, ale v objektívnej rovine aj od toho, ako sú informácie vo volebnej kampani podávané, či sú úplné alebo neúplné, objektívne alebo tendenčné, skreslené alebo neskreslené.“ Z citovaného nálezu Ústavného súdu SR, rovnako aj z druhej vety ust. § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani vyplýva, že zameranie volebnej kampane môže smerovať tak k získaniu volenej funkcie pre určitého kandidáta alebo naopak, smerovať k tomu, aby určitý kandidát volenú funkciu

nezískal – antikampaň. Po obsahovej stránke je podstatou volebnej kampane, resp. antikampane poskytovanie informácií o činnosti, cieľoch a programe prezidentských kandidátov voličovi v snahe ovplyvniť jeho volebné rozhodnutie získaním hlasu v prospech jedného kandidáta alebo ho odradiť od hlasovania iného kandidáta.

S poukazom na skutkové okolnosti prípadu a rozvedené pojmové znaky volebnej kampane (volebná kampaň je zákonodarcom definovaný legálny pojem, nejedná sa o vágny pojem umožňujúci správne orgánu autonómny výklad) považujem záver žalovaného založený na vyhodnotení obsahu plateného príspevku na Facebook-ovom profile osoby [REDAKOVANÉ] „DÔLEŽITÝ ODKAZ PRE KANDIDÁTA VOJNY – [REDAKOVANÉ] ako reakciu jedného politika na výzvu iného politika o tom, že nepozná Ústavu SR, za nelogický a nepresvedčivý. Žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí neprihliadol na obsah a skutkové okolnosti vyjadrenia [REDAKOVANÉ] v uverejnenom príspevku, ale odkazuje na akúsi výzvu, vo vzťahu ktorej ani nezisťoval, kedy a kde k nej došlo, čím nekriticky a bez vlastného hodnotiaceho úsudku vyhodnotil, že príspevok nie je volebnou kampaňou. Žalobca je toho názoru, že rozhodnutie žalovaného trpí nedostatkom racionálnej argumentácie, právne závery žalovaného, ku ktorým dospel sú v extrémnom nesúlade so skutkovými zisteniami, pretože v súvislosti so zverejneným príspevkom a videom je koniec koncov irelevantné, či sa jedná o odkaz, alebo odpoveď na nešpecifikovanú výzvu, alebo inak nazvanú reakciu [REDAKOVANÉ], ale rozhodujúci je obsah tohto príspevku a videa (prezentácia politickej činnosti prezidentského kandidáta z predchádzajúceho obdobia a zároveň poskytnutie informácií o jeho plánovanom pôsobení vo funkcii prezidenta v budúcnosti, čím ovplyvňuje verejnú mienku a tým zasahuje do volebnej kampane), čas zverejnenia príspevku (v čase ustanovenom pre volebnú kampaň) a miesto zverejnenia príspevku (zverejnenie plateného príspevku na verejnom profile na sociálnej sieti s plateným obsahom bolo spôsobilé rádovo v tisícoch ovplyvniť rozhodnutie voličov). Snahu žalovaného navodiť dojem akejkoľvek súkromnej odpovede, či reakcie na výzvu politika vyvracia taktiež adresnosť príspevku. Príspevok bol zverejnený, a teda adresovaný ľuďom využívajúcich sociálnu sieť Facebook, pričom jeho sponzorovanie malo zabezpečiť čo najväčší dosah a viditeľnosť.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí ďalej argumentuje, že zákonodarcu nemôže zakázať fyzickým alebo právnickým osobám vyjadrovať svoj názor, čo je v rozpore s právom na slobodu prejavu, tak ako o ňom hovorí Ústava Slovenskej republiky a tým aj vykonávať činnosť na propagáciu určitého politického kandidáta. Žalobca nemá vedomosť o začatí konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani s čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 4, čl. 26 ods. 1, 2 a 4 a čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky, resp. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd alebo o ukončení tohto konania nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorom by súd konštatoval nesúlad ustanovenia § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani s predmetnými článkami Ústavy Slovenskej republiky, preto nie je celkom zrejmé, na akom zákonnom základe žalovaný polemizuje, či určitý v zákone stanovený zákaz je alebo nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Žalovaný má totiž preskúmať, či určitým konaním boli naplnené znaky skutkovej podstaty priestupku a nie ústavnosť konania.

V tejto súvislosti považujem za potrebné uviesť, že zákon o volebnej kampani nie je jediným právnym predpisom v právnom poriadku, ktorým by došlo k obmedzeniu

slobody prejavu. Právo na slobodu prejavu nie je absolútnym právom, ale má svoje limity, pričom v Trestnom zákone (trestný čin ohovárania podľa § 373 TZ, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 TZ, prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 TZ, podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 TZ, schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti podľa § 422d TZ, schvaľovanie trestného činu podľa § 338 TZ, podnecovanie podľa § 337 TZ), ale aj v priestupkovom zákone (priestupok extrémizmu podľa § 47a ZoP, priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ZoP, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ZoP), sa nachádza množstvo skutkových podstát protiprávných činov, ktoré zasahujú do práva na slobodu prejavu, resp. šírenia informácií pod hrozbou trestnosti/sankcionovateľnosti. Pokiaľ sa žalovaný odhodlal prekryť príspevok [REDAKOVANÉ] o. i. aj právom na slobodu prejavu, spravil tak v mylnej domnienke, že týmto konštatovaním sa ústavný text končí.

V súvislosti s argumentáciou žalovaného o zásahu do ústavného práva – slobody prejavu považujem za potrebné uviesť, že právo na slobodu prejavu, ako je vymedzené v čl. 26 ods. 1 Ústavy SR nie je absolútnym právom. V zmysle čl. 13 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Ústavy SR môže zákonodarca takéto právo za istých okolností zákonom obmedziť. Pri správnom vyvažovaní konfliktných ústavných práv, ktoré v tomto prípade možno zdefinovať ako právo na slobodu prejavu na jednej strane a slobodnú súťaž politických síl na strane druhej, je na mieste použiť prísnejší test proporcionality (keďže ide o konflikt základného ľudského práva a politického práva). Pri prvom subteste testu proporcionality sa skúma, v tomto konkrétnom prípade, právny základ obmedzenia práva na slobodu prejavu, ktorým je zákon o volebnej kampani v ust. § 2 ods. 3. zakazujúci činnosť tretích subjektov v prospech alebo neprospech politických subjektov vo voľbách. Môžeme teda konštatovať, že uvedené ustanovenie zákona do istej miery obmedzuje fyzické a právnické osoby v slobode prejavu v čase vedenia volebnej kampane. Pri teste vhodnosti môžeme definovať právom aprobovaný cieľ obmedzenia slobody prejavu fyzických a právnických osôb na zabezpečenie slobodnej súťaže politických síl v zmysle, že v čase volebnej kampane majú byť voliči ovplyvňovaní priamo kandidátmi vo voľbách a nie akoukoľvek inou osobou, čo zabezpečuje objektivitu a ideálnu slobodu v rozhodovaní občanov, a v neposlednom rade slúži aj na ochranu kandidátov vo voľbách. Takúto zákonnú úpravu je navyše možno nepochybne považovať za obmedzujúcu len v nevyhnutnej miere, nakoľko zákon jasne definuje časové obdobie, v ktorom je sloboda prejavu obmedzená, a teda odo dňa vyhlásenia volieb až do momentu začatia volebného moratória. V tomto smere záujem na zachovaní pravidiel slobodnej súťaže politických síl, rovnosti prezidentských kandidátov vo volebnej súťaži (rovnosť šancí) v čase pred voľbami neobmedzuje neprimerane právo na slobodu prejavu, či už kvalitatívne, alebo kvantitatívne.

Pokiaľ idu o uverejnené platené príspevky dňa 24.03.2024 a dňa 25.03.2024 ([REDAKOVANÉ] bude z paláca pracovať na páde tejto vlády. Som presvedčený, že ak [REDAKOVANÉ] vyhrá prezidentské voľby, v paláci vznikne pravicovo – liberálna a progresívna bunka, ktorá bude od prvého dňa spochybňovať túto vládu. Vládu, ktorá za prvých 5 mesiacov zaviedla skutočný 13-ty dôchodok v sume 600 eur, zastropovala ceny energií, zastavila nelegálnu migráciu, zastavila rušenie pôrodníc, zvýšila minimálnu mzdu na 1000 eur a dôchodcom vyplatila 300 eur. Neverím, že ľudia zabudli na predchádzajúcu vládu, ktorá zdevastovala túto krajinu a zničila právny štát.“, „Prezident musí skutočne slúžiť ľuďom. [REDAKOVANÉ] na bilbordoch hovorí, že bude

slúžiť ľuďom a nie politikom. Ale on slúži iba politikom: [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Prosím Vás, kedy konal tak rázne, ako nám to teraz sľubuje? Kedy sa ozval, že ho bolo počuť? Po únose [REDAKOVANÉ]? Po vražde [REDAKOVANÉ]? Pri privatizácii zlatých sliepok slovenskej ekonomiky? Po vražde [REDAKOVANÉ]? Pri pandemickej katastrofe? Vždy len ticho sedel a zaujímal sa iba o seba! To je pravá tvár [REDAKOVANÉ]. „MENTALITA SAS, [REDAKOVANÉ] A [REDAKOVANÉ] JE ŠKODIŤ SLOVENSKU. Liberálny kandidát [REDAKOVANÉ] je úplne rovnaký ako prezidentka [REDAKOVANÉ] a jeho progresívni kumpáni. Škodiť Slovensku za každú cenu, ohovárať ho v zahraničí, tešiť sa z jeho problémov. To je pokračovanie politiky [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ale určite nie proslovenské konanie.“) žalovaný uviedol, že sú len prezdieľaním záznamu diskusnej relácie TA3 „V politike“, kde obvinený odpovedá na novinárske otázky, čo nie je možné považovať za volebnú kampaň. Žalovaný ďalej v rámci odôvodnenia, prečo sa nejedná o volebnú kampaň, uviedol, že nešlo o aktívne zverejnenie novej, prvýkrát dostupnej informácie, nakoľko diskusná relácia „V politike“ už bola vysielaná v priamom prenose televízie TA3 a následne dňa 24.03.2024 v čase o 11.55 hod. bol záznam z celej predmetnej diskusie zverejnený na internetovom portáli TA3 v sekcii archív.

Vo vzťahu k predmetnej argumentácii si žalobca dovoľuje dať do pozornosti, že vysielanie diskusných programov oprávnených vysielateľov je upravené v ust. § 11 a § 12 zákona o volebnej kampani. V danom prípade zdieľanie časti záznamu z diskusného programu televízie TA3 pod názvom „V politike“, dňa 24.03.2024 na Facebook-ovom profile síce nebolo vyhodnotené žalobcom ako vedenie volebnej kampane, avšak problematické sa javí uverejnenie úvodných textov príspevkov, pod ktorým boli videá z diskusnej relácie zdieľané. Tvrdenia uvádzané v texte príspevku nepochybne nie sú odpoveďou na novinárske otázky v rámci diskusného programu televízneho vysielateľa na Facebook-u, ale výsledkom súkromnej aktivity na Facebook-ovom profile osoby s menom [REDAKOVANÉ] so sponzorovaným obsahom, čo napĺňa znaky volebnej kampane. V tomto smere neobstojí ani argument, že predmetné príspevky vychádzali z diskusnej relácie, pretože aj keď diskusná relácia bola vysielaná v súlade so zákonom, zdieľanie príspevkov majúcich podklad v diskusnej relácii na Facebooku presiahol priestor politickej propagácie upravenej v ust. § 12 ods. 5 zákona o volebnej kampani. Inak povedané, zákon o volebnej kampani povoľuje politickú propagáciu len prostredníctvom tam uvedenej platformy – televíznym vysielaním. Šírenie (aj totožných) myšlienok na inej platforme – Facebook, Instagram, Tiktok. nespadá do rámca výnimky podľa ust. § 12 zákona o volebnej kampani. Verejne činná osoba teda môže počas volebnej kampane vyjadriť svoj politický postoj, ale jedine zákonom predpokladaným spôsobom a výhradne počas televíznej politickej diskusie.

Žalovaný v odôvodnení protestom napadnutého rozhodnutia taktiež cituje časť Uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. 62/2014 z 25.02.2015, pričom bližšie nerozvádza asociáciu predmetného uznesenia a skutku, vo vzťahu ku ktorému správny orgán dospel k záveru, že sa nejedná o priestupok. V stručnosti si žalobca dovoľí poukázať, že predmetné uznesenie Ústavného súdu SR v citovanej časti reaguje na sťažovateľmi tvrdené porušenie ust. § 30 ods. 11 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí (zákon účinný do 30.06.2015), ktoré zakazovalo v čase 48 hodín pred začatím volieb a počas volieb v rozhlasovom a televíznom vysielaní, v hromadných informačných prostriedkoch, v budovách, kde sídlia okrskové volebné komisie, a v ich bezprostrednom okolí vysielateľ alebo zverejňovať informácie o politických stranách a nezávislých kandidátoch v ich

prospech alebo v ich neprospech slovom, písmom, zvukom alebo obrazom. Uvedené ustanovenie teda zakazovalo zverejňovať informácie o politických subjektoch v čase od konca volebnej kampane do skončenia hlasovania (volebné moratórium) v rozhlasovom, televíznom vysielaní a v ďalších hromadných informačných prostriedkoch. Obdobným spôsobom bol v ust. § 15 ods. 12 zákona č. 46/1999 Z.z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov (zákon účinný do 30.06.2015) upravený zákaz zverejňovania informácií v čase volebného moratória aj počas voľieb prezidenta. V súčasnosti je časový úsek volebného moratória vymedzený v ust. § 14 ods. 1 zákona o volebnej kampani tak, že sa jedná o časový úsek 48 hodín pred dňom konania voľieb a v deň konania voľieb až do skončenia hlasovania, počas ktorého je zverejňovanie informácií o.i. aj o kandidátoch na prezidenta v ich prospech a neprospech v rozhlasovom vysielaní, v televíznom vysielaní, v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, v periodických publikáciách, neperiodických publikáciách a v agentúrnom spravodajstve zakázané. Zákon o volebnej kampani porušenie volebného moratória spôsobom predpokladaným v ust. § 14 ods. 1 kvalifikuje ako správny delikt (§ 19 ods. 9) a v prípade, ak by sa ho dopustila fyzická osoba, za splnenia tam uvedených podmienok by právna kvalifikácia takého konania zodpovedala priestupku podľa § 20 ods. 1 predmetného zákona. Čo sa týka spôsobu vedenia volebnej kampane, zákon o volebnej kampani osobitne, na rozdiel od zákazu zverejňovania informácií o kandidátoch na prezidenta v čase volebného moratória, neustanovuje, akým spôsobom môže tretia strana volebnú kampaň viesť. Do úvahy preto prichádzajú v zásade všetky spôsoby, ktoré využívajú subjekty volebnej kampane, t. j. individuálni kandidáti a politické strany, teda aj sociálna sieť. Vzhľadom na to, že skutok priestupkový úrad posudzoval z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani a nie ako skutok súvisiaci s porušovaním volebného moratória, možno dospieť k záveru, že právne úvahy a východiská prezentované Ústavným súdom SR v uznesení sp. zn. PL. 62/2014 z 25.02.2015, na ktorý žalovaný v rámci svojej argumentácie poukázal, sú na daný prípad neaplikovateľné.

Po vyhodnotení vyššie popísaného skutkového a právneho stavu žalobca dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného o tom, že skutok [REDAKOVANÉ] nie je priestupkom, je nezákonné. Žalovaný v rámci odôvodnenia napádaného rozhodnutia rezignoval na vlastné právne úvahy a obmedzil sa len na nekritické prevzatie obhajobnej argumentácie [REDAKOVANÉ]. Zo zadokumentovaného skutkového stavu nepochybne vyplýva, že [REDAKOVANÉ] vyššie označené vyjadrenia smerujúce voči osobe [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook zverejnil počas volebnej kampane a v priamej súvislosti s práve prebiehajúcou kandidatúrou [REDAKOVANÉ] na prezidenta Slovenskej republiky. V predmetnej súvislosti dávam do pozornosti vyjadrenia ako „DÔLEŽITÝ ODKAZ PRE KANDIDÁTA VOJNY – [REDAKOVANÉ],“ „liberálny kandidát [REDAKOVANÉ] je úplne rovnaký ako prezidentka [REDAKOVANÉ] a jeho progresívni kumpáni,“ „Škodiť Slovensku za každú cenu, ohovárať ho v zahraničí, tešiť sa z jeho problémov. To je pokračovanie politiky [REDAKOVANÉ] ale určite nie proslovenské konanie,“ [REDAKOVANÉ] bude z paláca pracovať na páde tejto vlády. Som presvedčený, že ak [REDAKOVANÉ] vyhrá prezidentské voľby, v paláci vznikne pravicovo – liberálna a progresívna bunka, ktorá bude od prvého dňa spochybňovať túto vládu.“ či „Prezident musí skutočne slúžiť ľuďom. [REDAKOVANÉ] na billboardoch hovorí, že bude slúžiť ľuďom a nie politikom. Ale on slúži iba politikom.“ Tieto tvrdenia nemožno logickým postupom vyhodnotiť inak, ako majúce za

cieľ ovplyvniť prebiehajúcu politickú kampaň v neprospech kandidáta [REDAKOVANÉ]. Dotknuté príspevky boli zverejnené na sociálnej sieti Facebook z profilu [REDAKOVANÉ], jednalo sa o platené, sponzorované príspevky, pričom [REDAKOVANÉ] nebol osobou oprávnenou viesť politickú kampaň, resp. antikampaň.

IV.

Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 písm. a) SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

Podľa § 45 ods. 1 SSP prokurátor je oprávnený podať žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

Podľa § 177 ods. 1, ods. 2 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

(2) Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

Podľa § 178 ods. 2 SSP prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovel jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 180 ods. 2 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v poslednom stupni, ak je žalobcom prokurátor alebo zainteresovaná verejnosť.

Podľa § 181 ods. 2 SSP prokurátor musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu prokurátora.

V.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Správnemu súdu v Bratislave navrhujem, aby podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 SSP vydal tento

r o z s u d o k:

Súd zrušuje rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2024/382012 Pr-634/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382036 Pr-669/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382064 Pr-699/24-KM, OU-BA-OVVS2-2024/382073 Pr-713/24-KM z dňa 28.08.2024, právoplatné dňa 18.09.2024, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 181/2014 Z.z. o

volebnej kampani a zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov, z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V zmysle § 182 ods. 1, písm. g) SSP súhlasím s tým, aby súd rozhodol o žalobe bez pojednávania.

Prílohy

Podľa textu

JUDr. Katarína Kuljačková
okresná prokurátorka